

[Elisabeth Bruun Olesen]

priserne stiger med 6 pct. i 1984 og 1985, vil man tage to dyrtidsportioner, og det tab vil blive på 3.600 kr. årlig oven i alt det, man allerede har tabt.

På den baggrund synes jeg også, det er beskæmmende, at socialdemokratiet ikke vil give tilsagn om, at dyrtidsreguleringen skal tilbage. Den, vi har, er ikke for god – den dækker kun 20–30 pct. af de reelle prisstigninger – men den er da bedre end ingenting. Jeg synes, det er beskæmmende, at vi ikke kan få et håndfast tilsagn om, at den fulde dyrtidsdækning skal tilbage.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal ikke forlænge denne debat meget, men både hr. Arentoft og andre har påberåbt sig, at skattetrykket skulle være stigende fra 1983 til 1984 og igen til 1985.

For at undgå enhver mytedannelse er vi nødsaget til at bruge bare nogle få minutter på at finde ud af, hvad der er stigende, og hvad der ikke er stigende.

Skattetrykket beregnes som bekendt i procent af bruttonationalproduktet. De direkte skatter var i 1983 24,6 pct. og skønnes i 1984 at blive 24,2 pct., altså et fald, og i 1985 skønnes et nyt fald til 24,0 pct. Det, der er stigende, er først og fremmest de indirekte skatter, nemlig de skatter, der er en følge af, at folk har nogle flere penge og bruger noget mere; derved stiger naturligvis afgifter og momsindtægter. Det har vi set, navnlig for så vidt angår bilkøb, der er stærkt stigende, og det tyder jeg ikke på, at man har følt, at de økonomiske byrder er for høje.

Alt i alt kan man sige, at skattetrykket, hvis vi ser bort fra selskabsskatterne, som er steget meget stærkt især på grund af bankernes store kursgevinster i 1983, og hvis vi ser bort fra realrentebeskatningen, som ikke påvirker beskæftigelsen, er svagt faldende. Det er altså netop selskabsskatterne og realrentebeskatningen, der har gjort, at skattetrykket er stigende i det bilag, jeg har sendt til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af visse reguleringsbestemmelser i den sociale lovgivning. (Ændrede reguleringsbestemmelser).

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 9/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 7–10 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden og ændrede reguleringsbestemmelser).

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 9/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 172:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (2 pct. regulering af boligstøttens satser).

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 10/5 84. Ændringsforslag af 14/5 84 uden for betænkningen af Pia Kjærsgaard (FP)).

I betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Pia Kjærsgaard (FP) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Til § 1

Nr. 2 og 3 udgår.

Bemærkninger

Forslagsstilleren finder det urimeligt, at der skal finde huslejevforhøjelse sted for pensionister, og foreslår derfor, at de påtænkte ændringer, for så vidt angår denne gruppe, udgår af lovforslaget.

9) *Anden behandling af lovforslag nr. L 165:*

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forhøjelse af medlemsbidrag og ændrede reguleringsbestemmelser).

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 10/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

10) *Anden behandling af lovforslag nr. L 175:*

Forslag til lov om begrænsning af honorarstigninger og om ændring af reguleringsbestemmelserne i sygesikringsoverenskomsterne m.v.

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 11/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Groes (S):

Vedrørende de sociale besparelser fremgår det af det materiale, der er tilstillet udvalget om lovforslag nr. L 168, at 165.000 familier, der modtager særligt børnetilskud, og 145.000 familier, der modtager gradueret børnetilskud, rammes af besparelserne. De mister for almindeligt børnetilskuds vedkommende 78 kr. i kvartalet i 1987 og for særligt børnetilskuds vedkommende 708 kr. i 1987 i kvartalet. Det er ikke acceptabelt, for de børnefamilier, vi her taler om, er i forvejen hårdt belastet af arbejdsløshed, kontant-hjælpsforringelser og, som vi ved fra Bolig-

selskabernes Landsforenings henvendelse, også vil blive det, hvis lovforslag nr. L 172 går igennem.

Reguleringen på de to pct. vil formentlig kun give dækning for godt en tredjedel af de forventede prisstigninger. De sparede beløb udgør 4 mill. kr. for særligt børnetilskuds vedkommende og 3 mill. kr. for forskudsvis udlagte børnebidrag. Det er små tal på et stort budget, og det er meget vanskeligt at forestille sig, at det vil få nogen som helst effekt på betalingsbalancen, men det er helt sikkert, at det vil ramme den enkelte familie med den dårlige økonomi hårdt.

Vi er imod forslaget.

Om lovforslag nr. L 167 vil jeg sige, at forhøjelsen af det personlige bidrag til dagpengefonden fra 1,85 til 2 pct. for lavtlønsmodtagerne betyder en merudgift på 115 kr., for funktionærerne på 223 kr. og for akademikerne på 244 kr. om året i 1984-tal. Det kan lyde af lidt, men vi ved, at lavtlønsfamilierne i forvejen er hårdt spændt for med den manglende dyrtidsregulering af deres løn, stigninger i fødevarerpriser og boligudgifter samt de høje daginstitutionstakster. Vi tilkendegav ved behandlingen af barselhvileforslaget, at vi var imod denne finansieringsform, og det er vi fortsat.

Fortsat bortfald af pristalsreguleringen på sygedagpenge er en alvorlig belastning for de personer, som nyder godt af dagpengeordningen. Det fremgår af svar fra socialministeren, at forslaget indebærer et tab på 32 kr. ugentlig pr. 1. april 1985 til 1. oktober 1985 og 64 kr. ugentlig fra 1. oktober 1985 til 1. april 1986 på højeste sats.

Men dertil kommer afgiftsstigninger, kontingenter, forringet boligstøtte og den real-lønsforringelse på 12 pct., der er skabt siden oktober 1982. Lønmodtagerens samlede stilling er på forhånd svækket ved de indgreb, der er sket i hans løn, i hans sociale rettigheder. En vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil yderligere svække hans situation og gøre ham sårbar i de udsatte situationer, hvor lovgivningen netop skulle sikre, at han klarede sig igennem på et så tåleligt niveau, at der ikke skete langvarige skader på hans økonomi og familieliv. Forslaget er kortsigtet, af tvivlsom betydning for landets økonomi, men utvivlsomt skadeligt for dem, det rammer. Vi kan heller ikke efter de nu mod-

[Mette Groes]

tagne oplysninger medvirke til dets gennemførelse.

Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til lovforslag nr. L 172 om ændring af lov om individuel boligstøtte. Siden første behandling har boligudvalget modtaget nogle beregninger over konsekvenserne for boligtagerne af dette lovforslag; de er optrykt som bilag til betænkningen. Det påvises her, at dette forslag vil betyde forringelser på op til over 2.000 kr. i nedsat boligstøtte, og det vil især ramme børnefamilier og ubemidlede pensionister.

I boligministerens kommentar til disse beregninger anfægtes de for det første ikke. Derimod siger boligministeren, at disse meget store forringelser praktisk taget ikke vil forekomme eller forekommer meget sjældent. Ifald de måtte forekomme, siger boligministeren, er boligministerens råd, at man må søge sig en billigere bolig.

For det første synes jeg, at det er lidt flot at henvise dem, der er kommet i klemme her, til blot at søge en billigere bolig. Jeg ved ikke, om boligministeren kan anvise disse mennesker, der bliver ramt her, en bolig. For det andet har boligudvalget senere modtaget en skrivelse fra BL, hvor det med eksempler vises, at det ikke er sjældne undtagelser, der får den store forringelse, sådan som boligministeren påstår i sin kommentar. Mange børnefamilier og pensionister med eller uden børn i byggeri fra 1970'erne får disse store forringelser i boligstøtte: det fremgår af de anførte eksempler, som boligudvalget har modtaget.

Der er således ikke tale om, som regeringen ellers foregiver, at pensionister skal friholdes for nedskæringer, og det kan også nok undre én, at kristeligt folkeparti og de radikale kan medvirke til disse forslag, når man tager i betragtning, at mange børnefamilier bliver ramt hårdt.

For socialdemokratiet ser det ud, som om konsekvenserne af dette forslag ikke har stået boligministeren helt klart. Vi frygter i socialdemokratiet, at dette forslag vil få uacceptable og urimelige konsekvenser for mange boligsøgende, og derfor vender vi os imod det.

Kaj Poulsen (S):

Forslaget om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring er et forslag, som bidrager til den pakke, regeringen har fremlagt. Nu har vi ved behandlingen af lovforslag nr. L 164 fået at vide, at det er til de svagestes fordel, at regeringen laver dette, og at deres realløn vil blive berørt mindst af det.

Jeg skal nøjes med at henvise til mine bemærkninger ved første behandling, men tillige for at få afklaret den store fordel, der er for de dårligst stillede, i dette tilfælde de arbejdsløse, spørge, hvor meget de arbejdsløses realløn vil stige, når inflationen har udsigt til at blive 7 pct. og man ikke med dette forslag overhovedet kan få reguleret sin arbejdsløshedsunderstøttelse. Vil reallønnen blive fastholdt, eller hvor meget vil den stige? Jeg håber selvfølgelig, at man på regeringsbænkene ikke vil være lige så tavse som ved førstebehandlingen, hvor ikke én fra regeringen ønskede at tage ordet i en demokratisk debat her i parlamentet om de forslag, regeringen har fremsat. Jeg håber naturligvis, at vi kan få svar på de spørgsmål, sådan at der kan komme en sammenhæng imellem det, økonomiministeren siger, og det, arbejdsministeren siger her i folketinget.

Birthe Hansen (SF):

Bortset fra lovforslag nr. L 165, som fru Lilli Gyldenkilde vil sige noget om, skal jeg sige noget om de andre lovforslag.

Jeg undrede mig godt nok over, at socialministeren ikke under førstebehandlingen ville svare på mit spørgsmål vedrørende børnetilskuddene fremover. Spørgsmålet var, om den ændrede beregning alene var af teknisk art, og spørgsmålet var begrundet i statsministerens redegørelse, hvoraf det fremgik, at der ikke skulle ske nogen reduktion i børnetilskuddene.

Men der sker jo en reduktion i reguleringen for særlige børnetilskud, normalbidragene og de særlige bidrag i anledning af fødsel og moderens underhold før og efter fødslen samt af indtægtsgrænsen for de indtægtsafhængige former for børnetilskud. Der sker nemlig det, at reguleringen frem til 1987 reduceres fra 4 pct. ned til 2 pct. Desværre er det ikke lykkedes mig at få reduktionen omset i kroner og øre, hvorfor jeg beder social-

[Birthe Hansen]

ministeren om at fortælle, hvor meget det betyder i kroner og øre fremover.

Hvad angår lovforslag nr. L 167, vil jeg godt spørge de radikale, om de er klar over, at man med dette forslag gennemfører en regulær proportional skat. Var det de radikales mening, at man ved at hæve det personlige bidrag til dagpengefonden fra 1,85 pct. til 2 pct. ville opnå en overdækning i 1985 på 305 mill. kr. og i 1986 på 100 mill. kr.?

På baggrund af denne overdækning ønsker SF forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Hvad angår lovforslag nr. L 172, vil jeg gøre en bemærkning til fru Pia Kjærsgaard. Under første behandling i sidste uge af nogle forslag, der vedrørte pensionister forsøgte fru Pia Kjærsgaard at tage patent på at tilhøre det parti, der alene ville gøre noget for pensionisterne. I SF arbejder vi altid for at bedre vilkårene for de pensionister, der kun har folkepensionen at leve af. At vi er uenige med fremskridtspartiet, skyldes de principper, der som regel ligger til grund for deres forslag, men så håber jeg at kunne glæde fru Pia Kjærsgaard i dag med at fortælle, at SF vil stemme for det ændringsforslag, de har stillet til dette lovforslag, for vi finder det også urimeligt, at der skal finde huslejeafhøjelse sted for pensionister.

Hvad angår lovforslag nr. L 175, vender vi os i SF imod indgreb i løbende overenskomster, og når det er sagt, skal jeg også sige, at SF i princippet ikke har noget at indvende imod, at man ved andre lejligheder drøfter størrelsen og omfanget af liberale erhvervs honorarer. Men i den sammenhæng, hvor dette lovforslag indgår, er vi modstandere og indstiller det til forkastelse ved tredjebehandlingen.

Derudover skal jeg henvise til de bemærkninger, som er anført af SFs medlemmer i arbejdsmarkedsudvalget i betænkningen om forslaget til fortsat ændring af dyrtidsreguleringen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg undrede mig lidt over den tale, økonomiministeren holdt under det tidligere dagsordenspunkt, og overvejede såmænd også, om jeg på det tidspunkt skulle være gået op for at gøre det klart for økonomiministeren, at der i hvert fald er nogle, som ikke har

grund til at være glade – men jeg kan jo håbe, at det på en eller anden måde når frem til ham, hvis han nu ikke skulle vide det – og det er de arbejdsløse. Af de oplysninger, vi har fået i arbejdsmarkedsudvalget, fremgår det med al ønskelig klarhed, at det, de arbejdsløse kommer til at miste, hvis vi ser på en skæringsdato, der hedder den 1. januar 1986, rent faktisk er 53 kr. om dagen. Det vil sige noget, der svarer til 15,6–15,7 pct. af den daglige indtægt, som man via denne metode sørger for at de arbejdsløse får mindre. Jeg gad egentlig vide, om det også er gået op for alle i det radikale venstre, som er gået med i dette forlig, og som tidligere har taget afstand fra, at der skulle skæres så dybt i arbejdsløshedsdagpengene, som det blev foreslået tidligere af regeringen, nemlig at man skulle lave gradueringer i dagpengesystemet. Der stod det radikale venstre fast og sagde: det vil vi ikke være med til, og det skal de ikke have utak for. Men nu kan vi altså med papir i hånd med svar fra arbejdsministeriet vise ikke mindst det radikale venstre, at der nu er tale om, at dagpengemodtagere på højeste sats – og for den sags skyld også efterlønsmodtagere på højeste sats – mister 53 kr. om dagen, hvilket kommer til at svare til ca. 15,5–15,6 pct. af deres samlede løn.

Jeg synes, det er grotesk, at man er gået med til det, og jeg synes, at det er frygteligt at høre på, at det går så godt alt sammen, når vi nu ser, hvem det virkelig er, som kommer til at betale krisen. Så meget mere som vi kan se af avisartikler i øjeblikket, at der er nogle, der har god fremgang i deres forbrug, som kan låne penge og købe nye biler osv. Jeg kan forsikre, at det ikke er de arbejdsløse, der kan det. Jeg synes, det er asocialt, og jeg beklager meget, at det overhovedet er lykkedes at finde frem til et flertal, der ville gå med til så asocial en nedskæring, som der nu rent faktisk er lagt op til med dette forslag.

Jeg skal heller ikke undlade at sige, at der efterhånden er ved at opstå ikke en aftagt, for den har varet alt for længe ude omkring, men derimod noget, der kan minde om et oprør, hvor de arbejdende går sammen med de arbejdsløse, for de arbejdende har bestemt ikke nogen tiltro til de tal, som ikke mindst økonomiministeren og arbejdsministeren har fremlagt om, hvor strålende det ser ud for beskæftigelsen i den kommende tid. Mange

[Lilli Gyldenkilde]

af dem ved godt, at de kan risikere at skulle komme til at leve på disse satser som arbejdsløse. Det er asocialt, og jeg kan forstå, hvis der kommer et oprør udefra, som siger: nu vil vi altså ikke finde os i det mere.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Regeringen har med kirurgisk præcision dygtigt og sikkert skåret med kniven alle de steder, hvor det svækker arbejderklassens og fagbevægelsens magt mest, og hvor det koster dem, der har det dårligst i samfundet, mest. Det går igen i alle de besvarelser, vi har set i udvalgsarbejdet, og vi har set i betækningsbidragene, at dette koster de arbejdsløse, bistandsklienterne, modtagere af sociale ydelser meget, meget dyrt. Det ved både regeringen og de radikale udmærket. Derfor er det også hyklerisk af økonomiministeren at sige, at det i virkeligheden er socialt retfærdigt. Den person, der er på dimittendsatsen på 266 kr. om dagen, synes nok ikke, det er specielt retfærdigt, at han eller hun ikke bliver reguleret før tidligst den 1. april 1986.

I forbindelse med denne lovpakke er der også tanker om at omlægge hele dagpengesystemet. Hvordan er lidt uklart endnu, men retningspilen er klar nok: i første omgang lægger man op til et system, hvor de arbejdsløse skal til at forsikre sig individuelt, hvis de vil have en arbejdsløshedsunderstøttelse, der ligger ud over en fast, lav sats – en fast, lav sats, som man har opereret med i lang tid, idet satsen har været låst fast.

Bemærkningerne om, at nu skal ikke-arbejdsløshedsforsikrede også »solidarisk« til at betale til arbejdsløshedsforsikringen, kan man kun tolke sådan, at nu skal vi have indført et enstrengt system, et enstreget system, som skal væk fra arbejdsløhedskasserne, i alle tilfælde på lidt længere sigt. Alle herinde ved udmærket godt, hvordan det vil svække fagbevægelsens magt, og det er selvfølgelig også meningen. Det er de borgerlige, der har magten, og de bruger den: det er der måske heller ikke noget mærkværdigt i. Det eneste modsvar, de vil kende, er ordet magt. Derfor hjælper appeller om social retfærdighed ikke en disse. Det eneste, der hjælper, er, at lønarbejderne finder sammen og kæmper imod, går til modangreb og viser, at de ikke vil finde sig i de nedskæringer, der hagler ned. Det

er den eneste vej frem. Derfor må kræfterne samles og koordineres mellem privat ansatte og offentligt ansatte. Hvis lønmodtagerne handler og står samlet, kan de nemlig få fremprovokeret en politik i arbejderklassens interesse. Appeller er ligegyldige.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil gerne sige til fru Mette Groes og fru Birthe Hansen, der taler om beskæringer af børnetilskud, at man vender tingene på hovedet. Det, det drejer sig om, hvis man følger selve grundprincippet i de nye reguleringsbestemmelser, er, at de forskellige ydelser reguleres med 2 pct. pr. år i stedet for med 4 pct. pr. år. Skulle man have fulgt den oprindelige systematik, ville det have medført, at almindeligt børnetilskud, forhøjet og ekstra børnetilskud samt ungdomsydelse kun skulle have været reguleret med 1 pct. Efter forliget reguleres det med 2 pct., og derfor er det set i forhold til den samlede systematik en forbedring.

Det er naturligvis korrekt – det fremgår også af svaret på spørgsmål 1 til socialudvalget – at det særlige børnetilskud og normalbidragene reguleres med 2 pct. i modsætning til 4 pct. før. Det gør andre sociale ydelser også, så det er i fuld overensstemmelse dermed. Det ville være ulogisk, hvis man gennemførte en særlig regulering på de 4 pct. for det særlige børnetilskud, som det er anført i svaret på spørgsmål 1. Det, jeg synes man skulle hæfte sig ved, er ikke det negative aspekt i 2 pct. reguleringen på dette område, det er det positive i, at de almindelige, forhøjede og ekstra børnetilskud samt ungdomsydelsen i virkeligheden reguleres mere positivt end under den hidtidige ordning.

Jeg vil godt sige til det spørgsmål, fru Birthe Hansen rejser om, hvad det betyder med børnetilskuddene, at jeg synes, det er bedst at henholde sig til det svar, der er givet til udvalget på spørgsmål 5, side 7, hvor de forskellige satser inden for de forskellige børnetilskudssystemer er opført.

Boligministeren (Bollmann):

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag om boligydelsen, og jeg må sige, at jeg er noget forundret over, at det er blevet stillet, i hvert fald når man tager udgangspunkt i førstebehandlingen, hvor man har

[Boligministeren]

givet ubetinget tilslutning til lovforslaget. Det er klart, at forslaget er en del af en samlet pakke og et led i helheden, og derfor må ændringsforslaget naturligvis afvises.

Må jeg sige til hr. Baadsgaard, der kommenterede mine svar i udvalget, at jeg også har svaret, at vi er overbevist om, at der kun bliver tale om marginale virkninger, for man har anvendt helt andre beregningsforudsætninger, end vi tror er realistiske.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg synes, det er vigtigt, når vi har denne debat, at vi ikke glemmer, hvad der er vores udgangspunkt. Vores udgangspunkt er, at Danmark i alt for mange år har haft en meget stor arbejdsløshed, vi har haft en økonomisk krise, og vi har haft et enormt underskud. Det, som regeringen lægger afgørende vægt på, er at få bekæmpet arbejdsløsheden, at få standset væksten i de offentlige udgifter, og det har vi så valgt at gøre gennem fastholdelse af en stram indkomspolitik. Som jeg har sagt tidligere i dag, har det jo vist sig, at indkomspolitikken har haft positive resultater. Der er faktisk en bedring på vej. Vi kan sige, at indkomspolitikken rammer sådan set lønmodtagerne. De, der er i arbejde, får ikke så høje lønstigninger, som de ville have fået, hvis der ikke havde været ført en indkomspolitik. Det er væsentligt, at man samtidig med en stram indkomspolitik har en opbremsning i væksten af de offentlige udgifter. Det er nødvendige virkemidler, for at den økonomiske politik kan være succesfuld. Det, vi har oplevet i alt for mange år, inden denne regering kom til, var jo, at man havde præcis de samme problemer i det danske samfund, men at den politik, der blev ført, ikke medvirkede til, at man kunne få nogen som helst bedring eller løsnings på problemerne. Nu har vi altså ført en politik i 2 år, som viser sig at være rigtig, og denne politik vil vi gerne videreføre.

Mette Groes (S):

Jeg vil godt sige til socialministeren, at den ændring, som han anbefaler med hensyn til et særligt børnetilskud over normalbidraget, kan ikke forsvares med, at det ville være ulogisk ikke at skære ned til 2 pct., fordi det så ikke ville være i harmoni med andre nedskæringer, som også sker til 2 pct. Det regu-

lære i sagen er, at der sker en forringelse på disse områder, og den kan ikke bortforklares hverken med denne eller andre former for argumentation.

Baadsgaard (S):

Jeg skal meddele, at socialdemokratiet fortsat er imod lovforslag nr. L 172, men det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, som forbedrer det for pensionisterne, kan vi støtte.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bemærkede, at arbejdsministeren ikke har lyst til at indgå i en drøftelse af, hvad man gør over for de arbejdsløse. Det må jeg tage som et udtryk for, at dette står fast, og at man end ikke vil diskutere på baggrund af de store tal, som vi nu kan konstatere at det kommer til at handle om.

Der er ikke nogen gruppe i dette samfund, som får så hård en nedskæring som den, man nu foreslår ved at tage de reguleringer ud af dagpengene, og da det er anden gang i træk, man gør det, giver det nedskæring, der svarer til 15,56 pct. af daglig indtægt.

Jeg kan ikke begribe, at det ikke er muligt at få en diskussion af, om det er en rimelig fordeling, når vi samtidig kan se, at der fra den selvsamme regering ikke bliver lagt ordentlige forslag frem, som kan begrænse indtægtsstigninger hos andre, som har råd til at belaste importen ved at købe nye biler. Det er udtryk for en asocial politik, og jeg synes, det er beskæmmende, at arbejdsministeren, som også er minister for de arbejdsløse, end ikke vil ofre et par ord på dette her ved andenbehandlingen.

Formanden:

Der er megen uro i salen.

Birthe Hansen (SF):

Det er da vældig pænt af socialministeren at gøre mig opmærksom på, at jeg kan finde tallene i svaret på spørgsmål nr. 94. Det er jeg fuldstændig godt klar over, men det, der var mest interessant at få at vide – det er måske det, der skal være en hemmelighed – var: hvor meget vil dette betyde i kroner og øre for den enkelte?

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

[Elisabeth Bruun Olesen]

Nu hørte vi arbejdsministeren sige, at en stram indkomstpoltik havde været nødvendig. Jeg skal ikke forholde mig til, om indkomstpoltikken er stram eller ej, for jeg er imod den under alle omstændigheder. Men det primære i forbindelse med de arbejdsløse er, at de i ekstremt høj grad har været ramt, fordi deres dagpenge ikke er blevet reguleret siden indgrebet herinde i oktober 1982. Det, at den maksimale dagpengesats har været låst fast i så lang tid, har allerede kostet de arbejdsløse 4.680 kr., og nu, hvor man stadig væk låser dagpengene fast, vil det være omkring 6.000-7.000 kr., de arbejdsløse yderligere vil miste.

For halvanden måned siden foreslog regeringen, at de, der ikke var på maksimal dagpengesats, skulle have mulighed for at blive reguleret op til 335 kr., men det gjaldt lige netop ikke for dem, der var på dimittendsatsen, altså på 266 kr.; de skal fortsat være på 266 kr. Det vil sige, at regeringens politik vender sig i ekstremt høj grad imod de arbejdsløse og endnu mere imod dem, der er på dimittendsatsen. Hvordan det kan være en socialt retfærdig politik, som økonomiministeren tidligere var inde på, det står altså som en gåde for mig.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tror ikke, jeg vil gå ind i en lang diskussion eller polemik om, hvad der er social retfærdighed; det tror jeg ikke rigtig tjener et formål her. Men med hensyn til det spørgsmål, som fru Lilli Gyldenkilde stillede, og som fru Elisabeth Bruun Olesen stillede, skal jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 1 og spørgsmål nr. 8 fra arbejdsmarkedsudvalget vedrørende dette lovforslag, hvor man rejser spørgsmålet om, hvilke satser der ville have været gældende frem til 1986, hvis man ikke i oktober 1982 havde fået gennemført ændringer. Jeg svarer, at det ikke er muligt at sige noget om, hvordan det højeste dagpengebeløb ville have udviklet sig, fordi suspensionen af dyrtidsreguleringen har påvirket prisudviklingen, og der har også været en påvirkning af lønudviklingen. Derfor er det svar, som jeg har givet på spørgsmål 8, som jeg anfører, baseret på en række hypotetiske forudsætninger, fordi vi simpelt hen ikke ved, hvordan det ville have forholdt sig.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal takke ministeren, fordi ministeren i det mindste gik op og omtalte disse svar. Jeg ved godt, at det er vanskeligt at beregne disse ting, når man griber ind på den måde. Det, jeg har talt for hele tiden, har været, at hvis man ser på de beregninger her, så kan man ikke undgå at se, at det er forholdsmæssigt kraftigere nedskæringer, end nogen andre har været udsat for. Det kan man se, hvad enten man ser på disse tal, eller man ser på de tal, som er kommet fra socialministeren bare på nogle andre lovgivningsområder. Jeg mener, at det er uforholdsmæssigt hårde nedskæringer, der bliver tale om præcis for de arbejdsløse, og det er nu for anden gang i træk.

Jeg vil da håbe, at det nytter noget at blive ved med at råbe op om det her, for er situationen ikke forbedret, og har vi ikke fået en anden regering, når det her udløber, kan vi jo risikere, at det samme sker igen, hvis man ikke er opmærksom på, hvor hårdt det kommer til at ramme. Det har været mit ærinde, for jeg ved da godt, at man ikke tager dette lovforslag af bordet nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af visse reguleringsbestemmelser i den sociale lovgivning. (Ændrede reguleringsbestemmelser). (Lovforslag nr. L 168).

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om dag-

penge ved sygdom eller fødsel. (Forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden og ændrede reguleringsbestemmelser). (Lovforslag nr. L 167).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (2 pct. regulering af boligstøttens satser). (Lovforslag nr. L 172).

Ændringsforslaget uden for betænkningen af Pia Kjærsgaard (FP) forkastedes, idet 61 stemte for, 71 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forhøjelse af medlemsbidrag og ændrede reguleringsbestemmelser). (Lovforslag nr. L 165).

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik sluttelig til afstemning vedrørende forslag til lov om begrænsning af honorarstigninger og om ændring af reguleringsbestemmelserne i sygesikringsoverenskomsterne m.v. (Lovforslag nr. L 175).

§§ 1-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om jobskabelse. (Privat jobskabelse).

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 10/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

I indeværende år var det den offentlige jobskabelse, der skulle have et hak nedad, og nu er der altså lagt op til, at til næste år skal den private jobskabelse have et hak nedad.

Ministeren har i svaret på spørgsmål 1 fra udvalget skrevet, at niveauet for det kommende års budgetlægning vil tage sit udgangspunkt i et skøn over udviklingen i le-